

Mirė Vilniaus arkivyskupas

A. a. arkivyskupas JULIJONAS STEPONAVIČIUS mirė 1991 m. birželio 18 d., palaidotas birželio 24 d.

Birželio 18 d. vakare, apie 21,30 val. Lietuvos laiku, mirė Vilniaus arkivyskupas Julijonas Steponavičius, pakirstas sunkios ligos. Birželio 10 d. arkivyskupu buvo padaryta sunki inkstų operacija, po kurios nebeatsigavo.

Arkivyskupo Steponavičiaus palaikai birželio 20 d. buvo pašarvoti Vilniaus arkikatedroje-bazilikoje.

ARKIVYSKUPAS JULIJONAS STEPONAVIČIUS

Arkivyskupo Steponavičiaus mirtis yra skaudus nuostolis Lietuvai ir jos Bažnyčiai, kuriai velionis garbingai ir ištikimai tarnavo visą savo gyvenimą, ypač Bažnyčiai ir tautai sunkiausiais laikais. Julijonas Steponavičius buvo už religinę laisvę ir tikinčiųjų teises kovojantis Lietuvos Bažnyčios simbolis, kaip toks priklausė visom Lietuvos vyskupijom, visai Lietuvos katalikų bendruomenei. Jo heroiška ištikimybė persekiojimo metais plačiai nuaidėjo po visą pasaulį, sukėlė visuotinį pasigėrėjimą ir pagarbą.

Julijonas Steponavičius gimė 1911 m. Gervėčių parapijoje, ūkininkų šeimoje. Mokėsi Vilniaus Vytauto Didžiojo gimnazijoje, ir baigė Vilniaus universitetą teologijos magistro laipsniu. Kunigu įšventintas 1936 m. Mokytojavo ir kapelionavo Gardine, klebonavo Palūžėje, Daugėlišky, Adutišky. Ėjo Švenčionių dekanato pareigas. 1955 m. rugsėjo 11 d. vyskupas Kazimieras Paltarokas Panevėžio katedroje Julijonui Steponavičiui suteikė vyskupo šventinimus. Prieš pat vyskupo Paltaroko mirtį 1958 m. Popiežius Pijus XII paskyrė vyskupą Steponavičių Panevėžio ir Vilniaus vyskupijų apaštalinio administratorium.

Gilus išsimokslinimas, pastoracinė patirtis, besąlyginis kunigiškas uolumas buvo tos savybės, dėl kurių Julijonas Steponavičius buvo parinktas sostinės vyskupu. Jau pirmieji jo ganytojiško darbo metai įrodė, kad jis buvo vertas vyskupo Kazimiero Paltaroko ir kalėjime mirusio Vilniaus arkivyskupo Mečislovo Reinio įpėdinis. O darbo sąlygos tuo metu buvo nepaprastai sunkios, reikalavo nepaprastai daug drąsos ir išminties. Nepaisant visų kliūčių ir sunkumų, vyskupas Julijonas Steponavičius su visu ga-

Vilniaus vyskupas Julijonas Steponavičius apsuptas kunigų ir tikinčiųjų. Šalia jo dešinėje jaunas kunigas Sigitas Tamkevičius, kurį 1983 m. gruodžio 2 d. sovietai nuteisė 6 metus į griežto režimo lagerį ir 4 metus Sibiro tremties. Už vyskupo puse veido matyti kunigas Alfonsas Svarinskas, kurį 1983 m. sausio 26 d. sovietai nuteisė 7 metus į griežto režimo lagerį ir 3 metus Sibiro tremties. Šis kankinių susitikimas įvyko dar 1982 m.

(Nuotrauka Lietuvių Katalikų Religinės Šalpos)

nytojiškos atsakomybės pajutimu rūpinosi kunigų ir pasauliečių dvasine gerove. Kaip tik dėl to asmeniškai patyrė ateistinės valdžios rūstybę.

Kai tuometinis Religijų reikalų tarybinis įgaliotinis valdžios pavedimu pareikalavo, kad vyskupas uždraustų kunigam mokyti vaikus besiruošiančius pirmajai išpažinčiai ir šventajai Komunijai, vyskupas Steponavičius pareiškė, kad to padaryti jis negali, nes tai prieštarauja vyskupiškai sąžinei, bažnytinės teisės kanonams. Kai vyskupas Steponavičius pradėjo ryžtingai ginti represuojamus kunigus ir Kauno kunigų seminarijos teises, 1961 m. sausio 24 d. jis buvo suimtas ir prievarta išvežtas iš Vilniaus į Žagarės miestelį. Julijonas Steponavi-

čius liko tremtyje dvidešimt septynerius metus. Pakartotini Lietuvos ir pasaulio dvasininkų prašymai ir reikalavimai leisti vyskupui tremtiniui sugrįžti į savo vyskupiją, liko neišklaustyti. Ryžtingasis vyskupas tapęs kovojančios ir persekiojamos Bažnyčios simboliu, buvo ateistinei valdžiai per pavojingas. Tik pasikeitus politinei padėčiai vyskupui Steponavičiui susidarė sąlygos sugrįžto iš tremties į jam pavestą valdyti Vilniaus arkivyskupiją. Vyskupas sugrįžo į sostinę 1989 m. vasario mėnesį. Tu pačių metų kovo 10 d. Popiežius Jonas Paulius II paskyrė Julijoną Steponavičių Vilniaus arkivyskupijos ordinaru.

VAT.R.

SEM AN A R I O

MŪSŲ LIETUVA

JORNAL CULTURAL "NOSSA LITUÂNIA"

Rua Juventus, 28 -- Parque da Moóca
03124 SÃO PAULO. -- SP. -- BRASIL
Diretor Resp. VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: PETRAS RUKŠYS
Redige Equipe Editorial -- Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje: Cr\$. 4.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS: Cr\$. 10.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra: Cr\$. 200,00

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Atskiro numerio kaina: Cr\$. 100,00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 10.000,00

LIETUVA IR ISLANDIJA

Iškilmėse šalia savo trispalvės jau matome ir Islandijos vėliavą. Tai pirmas ženklas, kad Lietuva nebepaliekama viena pati likiminėse grumtynėse dėl savo nepriklausomybės įgyvendinimo. Islandija – senos kultūros, nuošali karštų geizerių šiaurės Atlanto sala. Ir karštų, jautrių širdžių, kai reikia tarti tiesos žodį, sakyta per šimtmečius, jai pačiai bekojojant už laisvę ir pilietines teises, ir tai ne ginklu, o vieninga laikysena, paremta gimtojo krašto meile.

Užtat nenuostabu, kad Islandija pirmoji suprato mūsų kovą nuogomis rankomis prieš okupanto tankus. Suprato ir išdrįso pasauliui paskelbti teisėtos Lietuvos vyriausybės pripažinimą. Tai labai svarbi moralinė parama, dėl kurios Islandija mums jau nebėra vien tik salos ar valstybės pavadinimas. Islandija tampa mūsų siekius konkrečiai remiančio draugo sinonimu. Islandija – kol kas vienintelė nuo visų politinių baimių, diplomatinių, dviveidiškumų atsiribojusi šalis.

Tiesos žodis ją išaukština ir jamžina, iškelia virš visų kitų valstybių, kurios savo gerovę papratusios pirkti baimės, melo bei išsisukinėjimo kaina, pridėdant ir silpnesnius, jei to reikia. Kuri šalis bus antroji, kas paseks Islandijos pavyzdžiu – tai klausimai ir lūkesčiai, deginantys kiekvieną dieną, nes kovoje kiekviena svarbi. Moralinės paramos Lietuva ne tik laukia ir dairosi, bet nemažu veržlumu ir ieško. Tuo tarpu islandiškų rezultatų dar nematyti. Tiesa, kai kurie Skandinavijos kraštai – Norvegija, Danija – jau drąsiau pradeda rodyti pritarimą Baltijos tautų siekiams, kai ką savanoriško ir atlieka mūsų naudai ar garbei. Visa tai stiprina viltį, kad sulauksime atstatomos Lietuvos pripažinimo. Šiuo metu politinių komentatorių sluoksniuose vis plačiau imamas svarstyti klausimas, ar mažieji vis dar dairysis ką daro

didieji, ar, nusivylę tįpčiojimais apie demokratiją žadantį, bet vis terorą naudojantį Gorbačiova, pasuks savu tiesiu keliu kaip tai padarė Islandija?

Paini didžiųjų vakariečių laikysena verčia įtarinėti, kad jie nepritaria sovietinės imperijos žlugimui, jei toji imperija pasisuks laisvų ekonominių ryšių su pasaulio rinkomis keliu. Būdingasis yra Vašingtono pabrėžimas gegužės 8 dienos susitikime su Baltijos valstybių vadais: nepriklausomybės atgavimo procesas neturėtų pakenkti Sovietų Sąjungos prestižui. Tai iškreipta, disonansinė mąstysena. Tai išimta dalelė iš kažkur slėpiamo politinių svarstymų, įprasto savanaudiškumo labirinto. Visiems yra gerai žinoma, kad Sovietų Sąjunga savo reputacijai pradėjo kenkti jau nuo 1917 metų. Teisėtai išrinktos vyriausybės ignoravimas, blokada, sausio 13-tosios žudynės ir mūsų prezidento V. Landsbergio pavadinta šiuometinė "šliaužianti oku-

pacija" – iš tikrųjų tai tik normalus bolševikinės revoliucijos atolėpis pats pagrindinis prestižo griovėjas. Teise ir humaniškumu paremtas nepriklausomybės įgyvendinimo procesas kokį ligi šiol pasaulis matė, neturėtų gąsdinti prezidento G. Bush'o Anaipol vakariečiai turėtų džiaugtis tokiais Baltijos šalių pasirinktais metodais. Turėtų džiaugtis ir juos remti. Istorija neturi daug pavyzdžių, kur kova dėl laisvės būtų buvusi vykdoma tikėjimu ir pasitikėjimu, kreipiantis į pasaulio galiūnus ir prašant ne ginklų, bet moralinės, maždaug Islandijos tipo, paramos. O Kremliaus prestižui kenkia jo paties teroristai – "juodųjų berečių" daliniai. Negi Vašingtonas galėtų to nematyti? Č. S.

IŠTEIGTAS ŠEŠIŲ RESPUBLIKŲ "TAUTINIŲ FRONTŲ" SEMAS

The New York Times (1991.V.28) pranešė, kad gegužės 26 d. Moldavijos sostinėje, Kišiniove, buvo įsteigtas Tautinių Frontų Seimas. Jam priklauso šešios iš Sovietų Sąjungos pasiryžusios išėiti respublikos: Lietuva, Latvija, Estija, Moldavija, Gruzija ir Armėnija. Seimo tikslas – koordinuoti jų politinius ir ūkinius žingsnius.

Tą pačią dieną didžiule balsų dauguma buvęs politinis kalinys Zviad Gamsakhurdia buvo išrinktas Gruzijos prezidentu. Jis pareiškė sparčiai sieksias viškos savo šalies nepriklausomybės.

(ELTA)

Taikingi, neginkluoti lietuviai Vilniuje, ratu apsupę sovietų tanką.

ELTos nuotr

CIRURGIOES DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

FABRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarga-chuvas de todos os tipos para homens, senhoras e crianças

Mini-sombrinhas tipo Italiano e Alemão

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barrados, 104 - V. Prudente

Fone: 274-0677, Res: 274-1886

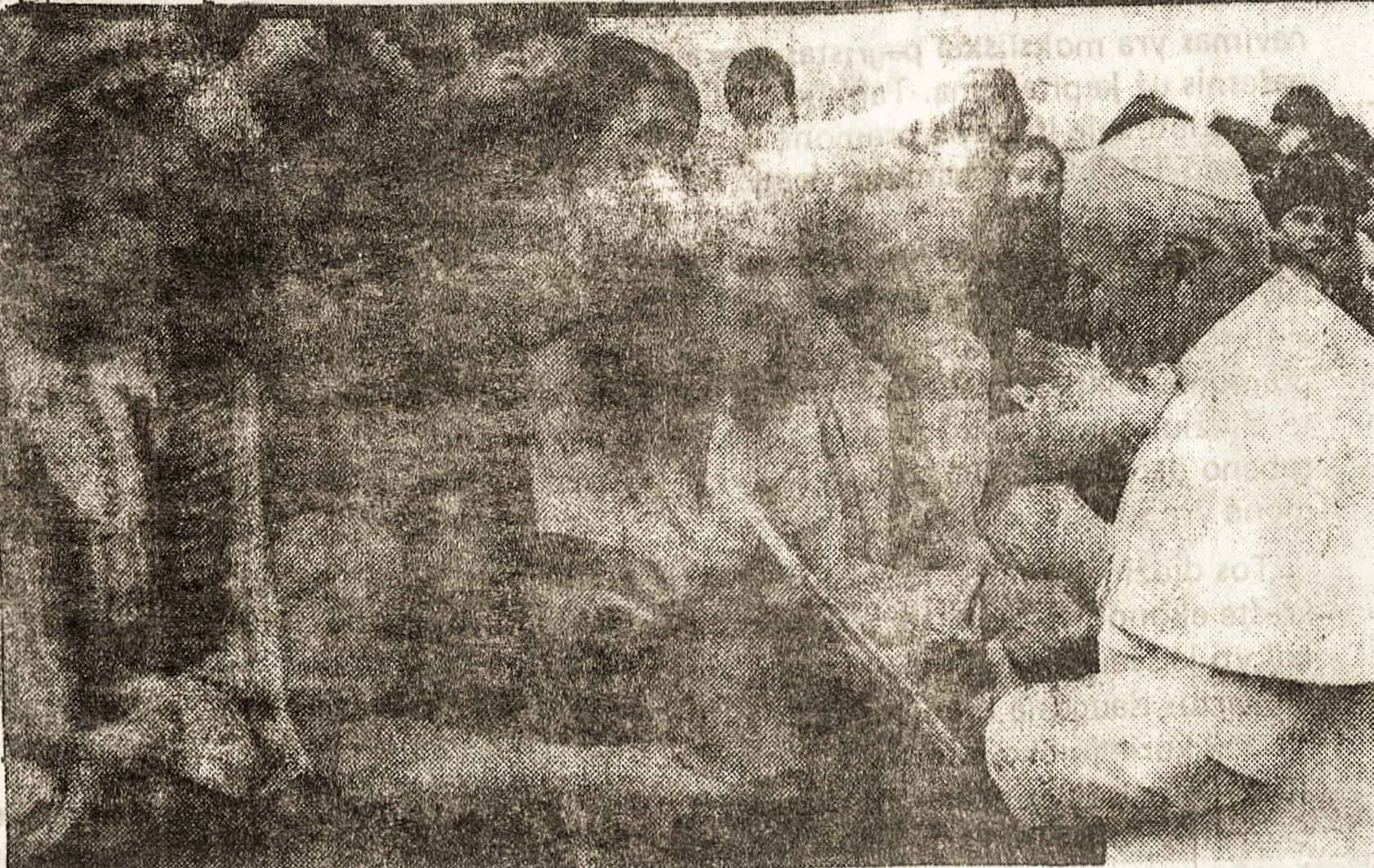
PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS

VĖLIAVĖLES

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

POPIEŽIUS JONAS PAULIUS II sveikinamas V-to PLJ kongreso dalyvių šv. Petro aikštėje

LIETUVA, AŠ GIRDŽIU TAVO BALSĄ...

Lomžos katedroj, Lenkijoje, 1991 m. birželio 5 d. Šv. Tėvas Jonas Paulius II pasakė lietuviams istorinį pamokslą. Ilgą istoriniai-religinę apžvalgą padarė lenkiškai, o paskui, kalbėdamas lietuviškai, tęsė:

Lietuva, aš girdžiu tavo balsą, balsą tautos, gyvenančios prie Baltijos ir pasklidusią visuose žemynuose. Čia, būdamas taip arti, atsiliepiu j šį balsą. Tikiuosi, kad šis susitikimas su lietuviams Lomžoje greičiau priartins dieną, kai popiežiaus maldininko kelias ves jį į Lietuvą.

Šioje Lomžos katedroje aš pavedu savo, kaip maldininko, kelionę Lietuvon jai, kuri švyti Aušros Vartuose ir kuri yra mums visiems – jums lietuviams ir popiežiui – spindinti vilties aušra. Su šia mintimi savo dvasioje drauge su jumis ateinu prie šv. Kazimiero karsto Vilniaus katedroje ir prie palaimintojo Jurgio Matulaičio-Matulewicz kapo Marijampolės šventovėje.

Aš dar negaliu kalbėti lietuviškai, kaip kardinolas Sladkevičius – turiu dar mokytis. Dėl to buvo geras dalykas, kad mano apsilankymas Lomžoje įvyko prieš kelionę į Lietuvą.

Jums ir jūsų broliams bei sesėms gyvenantiems prie Nemuno, Vilijos, Baltijos ir visur, kur tik plaka lietuviška širdis, aš šaukiu: jūs turite melstis, jūs turite pasitikėti ir išverti tikejimo bei meilės vienybėje. Aušros Vartuose, kurie yra simbolis nepalaužiamos tautos dvasios, Gailestingumo Motina tvyro nepaliesta tarp daugelio pasikeitimų, dažnai skaudžių ir tragiškų. Ji teikia prieglobą bei dvasinę paramą ne tik lietuviams, bet ir kaimyninėms tautoms. Ji yra vilties ženklas žmonėms, kurie pripažįsta išganymo balsą, sklindantį iš jos švento-

vės. Tai meilės, taikos, teisingumo ir laisvės balsas (žiūr. Angelus, 1987 m. birželio 28 d.).

Kunigiškos Kristaus maldos dvasioje, kurioje Jis išreiškia taikos ir meilės Evangeliją – “kad jie pasiektų tobulą vienybę ir pasaulis pažintų, jog tu esi mane siuntęs ir juos myli taip, kaip mane mylėjai” (Jn 17,23), linkiu jums, broliai ir seserys, trokštamo gėrio, kylančio iš vienijančios ištikimų širdžių meilės, besireiškiančios jūsų bendruomeniniame ir visos tautos gyvenime.

Mieli lietuviai. Kristus yra su jumis. Marija, Gailestingumo Motina, yra su jumis. Visi Tikinčiųjų Bendrija yra su jumis. Popiežius yra su jumis.

Visus čia esančius, jūsų šeimas, parapijas, bendruomenes ir visus esančius dvasinėje vienybėje su jumis – laiminu iš visos širdies.

KATALIKŲ PASAULYJE

Šv. Liudviko katalikų parapija yra vienintelė Msskvoje. Tenai anksčiau klebonu buvo lietuvis kunigas St. Mažeika, MIC, o dabar klebonauja kun. Pranas Račiūnas, MIC. Vietiniai rusai, lietuviai ir kitataučiai katalikai lankosi Šv. Liudviko bažnyčioje, o šiemet pirmą kart buvo atlaikytos pamaldos ir Vasario 16-tos proga.

Katalikų žinių agentūra Romoje plačiai paminėjo jauno lietuvio kun. Pauliaus Bytauto, OFM, veiklą Novosibirske, Rusijoje. Jis aptarnauja milžinišką Rusijos ir Sibiro teritoriją, laikydamas pamaldas, krikštydamas mažus ir suaugusius, statydamas bažnytėlės ir lankydamas tremtinius lietuvius, lenkus bei vokiečius katalikus, kurie jau dešimtmečius nėra matę kunigo. Atliekamu metu kun. Bytautas dėsto Novosibirsko universitete ir padeda ruošti tarptautinei mokslo ir filosofi-

jos konferencijai. “The Catholic Review” pažymi, kad kun. Bytautas aptarnauja “didžiausią katalikų parapiją pasaulyje” Šalia jo, yra ir daugiau lietuvių Pranciškonų bei Jėzuitų ir seselių misijonierių Rusijos platybėse.

Lietuvos bažnyčioms pagalbą teikia tarptautinė “Kirche in Not” (Vargo bažnyčios) organizacija. Ji Lietuvai išspausdina tikybos vadovėlius, skiria klierikams stipendijas ir ruošiasi Lietuvoje įrengti religinei literatūrai spaustuvę. Priimami tikrai bažnytinės vyriausybės patvirtinti pagalbos prašymai.

Lietuvos vienuolijos, ilgus dešimtmečius uždraustos ir naikina- mos, ima išeiti į viešumą ir grįžti į tautos gyvenimo kelią. Iki šiol atsikūrė Kapuciniai Dotnuvoje, Pranciškonai Kretin- goje, Jėzuitai Vilniuj, Kaune ir Šiuoliuo- se. Taip pat ima veikti Marijonai, Sale- ziečiai, Nekalto Prasidejimo seselės ir ki- tos vienuolijos.

Vilkaviškio vyskupija, labiausiai nukentėjusi nuo karo ir oku- pacijos pasekmių, planuoja atstatyti su- bombarduotą Vilkaviškio katedrą ir ki- tas diecezijos bažnyčias. Vyskupijos Ga- nytojas vysk. Juozas Čemaitis, raiduojan- tis Marijampolėj, šią vasarą lankysis Ame- rikoje.

SUKAKTUVĖS

Šiluvos Dievo Motinos koplyčiai Washingtone, tautinėje Amerikos katali- kų Nekalto Prasidejimo šventovėje, šie- met sukanka 25 metai. Sukaktuves pla- nuojama atšvęsti su iškilmingom pamal- dom ir lietuvių tautos pasiaukojimo Ne- kalčiausiai Marijos Širdžiai akto atnauji- nimu. Tam tikslui bus sudarytas specialus iškilnių komitetas ir dalyvauti bus pakviestas Lietuvos kardinolas Vincent- tas Sladkevičius bei aukštieji Amerikos dvasiškiai.

VYSKUPO ANTANO DEKSNIO DVIGUBAS JUBILIEJUS

Vyskupas Antanas Deksnys šiemet švenčia dvigubą jubiliejų: gegužės 9 d. jam suėjo 85 metai amžiaus, o gegužės 30 dieną minėjo 60-ties metų Kunigys- tės jubiliejų. Nuo 1969 metų būdamas Europos lietuvių vyskupu, jis yra puik- kiai žinomas visiems: nebuvo lietuvių šventės, minėjimo ar susirinkimo, kur jis nebūtų dalyvavęs ir taręs prasmingą žodį. Ir dabar jo dar visur pilna – čia jis Romoje, čia Vokietijoje, čia dar ke- tina į Lietuvą važiuoti.

PAIEŠKOJIMAS

Nori surasti tėvo seserį: RUOČKAI- TĖ SALOMĖJA, Igno, iš Šiaulių apskri- ties, Pabiržės Valsčiaus, Biržų rajono, Bajoriškių kaimo. Ištekėjo už Žilio (var- do nežinau). Turi sūnų Žilį Martyną.

Kanadiečio ekonomisto studija

SOVIETIZACIJOS PASEKMĖS LIETUVOS EKONOMIKAI

Waterloo-Laurier sovietinių studijų centras kartu su Waterloo ir Wilfrid Laurier universitetas pavadė dr. Samoniui išnagrinėti sovietizacijos pasekmes Lietuvos ekonomikai. Panaudojęs daug šalinių lietuvių ir kitomis kalbomis, dr. V. Samonis paruošė studiją, kurios mintys čia pateikiamos skaitytojams.

B. Stundžia

Po prievartinio įjungimo į Sov. Sąjungą, Lietuva turėjo persitvarkyti pagal komunistų priimtą centralizuotą ekonominę sistemą. 1988 m. Lietuvos pastangos atstatyti nepriklausomą valstybę susilaukė iš Maskvos įvairių represijų. Jie tvirtina, kad Lietuva 1940 m. būdama atsilikusi tapo pramonine šalimi.

Dėl neaiškių sovietinės statistikos duomenų sunku jų teigimą patikrinti, tačiau panagrinėjus giliau galima padaryti atitinkamas išvadas.

Žemės ūkio kraštas

Sakoma, kad ir dabar žemės ūkis Lietuvoje yra svarbus krašto ekonomikai, nes juo užsiima apie ketvirtis gyventojų ir duoda kraštui pusę pajamų, nors grūdų ir pieno gamyboje, kad ir daugiau išplėstoje negu 1938 m., bet dar gerokai atsilieka nuo tolimesnių ir artimesnių kraštų. Lietuvoje dabar žemės ūkio gamybos išlaidos yra du ar tris kartus didesnės negu Vakaruose, o darbo našumas prilygsta ketvirčiui JAV našumo. Nepriklausomoje Lietuvoje žemės ūkis buvo kelis kartus našesnis negu to meto Sov. Sąjungoje, ir tai po tariamojo našumo padidėjimo. Šiuo metu sovietai teigia, kad Lietuvos žemės ūkis yra nuostolingas.

Galimas dalykas, kad priverstinis kolchozų kūrimas iš pagrindų pakeitė ūkininkavimą ir sužlugdė gamybą. Ir tik perėjimas į privatų ūkį per ilgesnį laiką pagerins padėtį, bet tas perėjimas nebus lengvas, nes norintieji savarankiškai ūkininkauti neturi ūkinių pastatų, žemės ūkio mašinų, neturi to buvusio prisirišimo prie žemės, buvusio darbštumo.

P r a m o n ė

Sovietai tvirtina, kad ekonominis pla-

navimas yra moksliskai pagrįstas ir pranašesnis už kapitalizmą. Taip jie suplanavo Lietuvoje išugdyti pramonę ir skelbia, kad 1940-90 m. gamyba išaugo 84 kartus, nors ir nėra vietoje daugelio žaliavų. Atsirado naujos gamybos šakos – laivų statyba ir remontas, elektronikos ir tikslųjų mašinų. Nors Lietuvoje nėra pramonei reikiamų žaliavų, sovietai statė didžiules įmones ir joms iš Rusijos gabeno darbo jėgą. Dėl to Lietuvos pramonė yra susijusi su Sov. Sąjunga.

Tos didžiulės įmonės nėra mažame krašte ekonomiškos ir bus sunku jas pritaikyti laisvai rinkai. Sovietai kalba apie 84 kartus išaugusią Lietuvos pramonę, bet kai kurie jų ekonomistai aiškina, kad 1928-85 m. sovietų pajamos išaugo tik 6-7 kartus, o ne 90 kartų, kaip jų oficialios įstaigos skelbia. Šios paslapties nėra lengva išnarplioti, nes sovietinė statistika yra nepanašī į Vakarų kraštų ir gali bet kokius duomenis pateikti. Aišku tik viena, kad sovietų pramonės našumas yra kelis kartus mažesnis negu Vakaruose.

P a s l a u g o s

Nors sovietai kalba apie visokeriopą ekonominę pažangą, tačiau gyvenimo lygis yra žemas. Prekių ir paslaugų srityje Sov. Sąjunga tarptautinėje plotmėje stovi ne aukščiau kaip 50-60 vietoje.

Iš viso modernioje ekonomikoje greitai auga paslaugų sritis, kurioje Vakaruose tarnauja 50-70% visų dirbančiųjų. Taip pat ir Lietuvoje aptarnavimas labai atsilikęs: 1980 m. sudarė tik 37% darbo jėgos. Liūdnai atrodė medicinos, gyvenamojo ploto ir socialinio aprūpinimo tarnybos. Šakaityboje dar vis naudojami skaitliukai, nes trūksta modernesnių skaičiavimo įrangų. Ateityje bus nelengva išspręsti finansavimo problemas.

Nepriklausomybės laikotarpyje prekybiniai Lietuvos ryšiai su užsieniu greitai plėtėsi ir buvo gal net 3 kartus didesni negu Sov. Sąjungos. Okupacija tuos prekybinius ryšius nutraukė, ir dabar prekyba su Vakarais gali siekti 2% visų ryšių. Mažam kraštui kaip Lietuva yra svarbu prekiauti su užsieniu ir nebūti priištai prie vienos valstybės.

L i e t u v a – i š l a i k y t i n ė ?

Sov. Sąjungos valstybinio plano pirm. J. Masliukovas teigia, kad 1968-89 m. i Lietuvos ekonomiką Sąjunga idėjo 50

bilijonų rublių. Maskva vos prisimena, kad Lietuva gauna pigias žaliavas, o tuo pačiu laiku iš Lietuvos įsiveža maisto ir kai kuriuos pramonės gaminius aukštesnėmis kainomis negu kad galėtų pirkti Vakaruose. Dėl, to sovietai kalba apie nesavanaudišką Lietuvos rėmimą. Tai sunku patikrinti, nes kainas nustatė biurokratai, o ne rinka. Matyti dėl neūkiškumo ir žemo darbo našumo gaminiai brangiau atsieina negu Vakaruose, nors Sov. Sąjunga turi didžiulius žaliavų išteklius ir juos gali pigiau parduoti, pvz. naftą.

Lietuvoje darbo našumas yra 7-8% aukštesnis už Sov. Sąjungos vidurkį ir geresnė įmonių valstybė, bet tai neduoda papildomų pajamų.

Pagal Lietuvos ekonomikos ministerijos apskaičiavimą per 25 metus Sov. Sąjunga iš Lietuvos, vienokiu ar kitokiu būdu, gavo per šimtą bilijonų rublių. Taigi Lietuva nebuvo "nesavanaudiškai" remiama, bet išnaudojama.

P a ž a n g u m a s

Lietuva Europoje buvo priskiriama prie mažiau pažengusių kraštų. Tai lėmė 120 m. trukusi rusų okupacija, vėliau vokiečių apiplėšimas I D. karo metu.

Daug pastangų ir paskutinių išteklių pareikalavo karas dėl nepriklausomybės. Po viso to sekė pastangos atstatyti krašto ekonomiką, transportą, švietimą. Jau 1940 m. duomenys rodė, kad Lietuva ne daugiau kaip 10-čia metų buvo atsilikusi nuo Vakarų.

Sekancios rusų, vokiečių ir vėl rusų okupacijos nualino kraštą, ekonomiškai, politiškai ir kultūriškai.

Vakaruose ekonominį valstybės lygį nusako visuma produkto vienam asmeniui (GNR). Vakarų ekonomistai apytiksliai asmeniui apskaičiavo Sov. Sąjungai apie 1.500 dolerių ir Lietuvoje panašiai. Kanados krašto produkto vienam asmeniui visuma yra beveik 10 kartų didesnė.

Vakaruose pramonės įmonės naudoja modernią technologiją, siekia gaminti geros kokybės prekes ir greitai prisitaikyti rinkos poreikiams. Nuo pramonės neatsilieka ir žemės ūkis.

Nedideli kraštai, kad ir turėdami ribotus žaliavų išteklius, pritaiko ekonomiją vidaus rinkos bei eksporto reikalavimams ir gerai verčiasi.

Dabar Lietuvoje bandoma daryti politines, administracines ir ekonomines reformas, bet pakeisti buvusią tvarką su jos biurokratija nėra lengvas uždavinys. Tai gali trukti dešimtmečius.

Mielas skaitytojau,
ar jau užsimekėjai
ML prenumeratą?

TUMKUS & TUNCKUS
MATERIAIS PARA CONSTRUÇÃO

SISTEMA AUTO SERVIÇO MAIS BARATO SEM
PERDER SEU TEMPO

Conte c/creditiário mais flexível da região.

SÃO PAULO - AV. DO ORATÓRIO, 3.330 - PARQUE SÃO LUCAS - FONE: 271-3222.
SANTO ANDRÉ - R. ORATÓRIO, 4.906 - JARDIM ANA MARIA - FONE: 716-3199/415-0800
SANTO ANDRÉ - R. RIO GRANDE DO NORTE, 449 - STA. TEREZINHA - FONE: 446-2063

AMŽINO IŠALO ŽEMĖ

Antanina GARMUTĖ

EŠALONAI

Savo broliams ir seserims
Sibiro tremtyje skiria

Autorė

*Vaikai labiausiai privilegiuota
klase mūsų visuomenėje"*

V. I. Leninas

— 12 —

ILGA KELIONĖ Į LIETUVĄ

Krasnojarskas pasitiko ryškia vasaros saule, plačiais prospektais ir garsiais uolu stulpiais, kybančiais virš Jenisejaus. Tiesiog iš stoties organizavo ekskursijas. Aš nesusiviliojau. Bijojau išklysti iš kelio.

Krasnojarske istrigau, nes tiesioginis traukinys į Novosibirską jau buvo išvažiuojęs, o kursavo jis tik viena kartą per savaitę. Penkias paras laukiau Krasnojarske vietos į bet koki traukinį, kuris eitu į vakarus. Miegojau stotyje — čia pat, greta bilietų kasų, prisispaudusi krūtine prie cementinių grindų. Taip darė daugelis keleivių. Ir buvo patogu, jei kas norėtų tave apiplėšti (mano turtas — reabilitacinė pažyma) turėtų atversti kaip vabala — ant nugaros. Šitaip vartalojamas žmogus visada atsibus.

Vakarais Krasnojarske buvo baisu išeiti ne tik į miestą, bet ir iškišti nosį į stoties teritoriją. Siautėjo chuliganai. Pro langą mačiau, kaip mergaitė, trumpam išėjusi atsigerti vandens į peroną, gavo smūgi į pašone ir buvo nutempta į tamsą.

Laukiant Krasnojarske penktą parą, iš kitų keleivių sužinojau, kad prekiniame traukinyje, kuris eina į pietus — Charkovo kryptimi, bet per Novosibirską, formuojamas vienas keleivinis vagonas. Šiaip taip nusiglavau iki komendanto, išmaldavau leidimą važiuoti šiame vagonė.

Ir dabar matau tą vagoną: marga, klykianti minia, girtuokliaujanti, grojanti, lošianti kortomis, kauliukais ir dar kažkuo. Keikiasi senis, šimtasiūlė pragėres, glėbesčiuojasi buvę jūreiviai, dryžinukes kilnodami, spiegia neaiškios lyties ir amžiaus būtybės — vartalojasi ant grindų. O iki Novosibirsko bene dvi paras kelio (jeigu bėgiai bus laisvi) Košmariška kelionė. Nejaugi ji bus devintas Dantės pragaro ratas? Primirštu, kad važiuoju namo, į Lietuvą. Kad tik Novosibirską gyva pasiekčiau.

"Anarchistu" vagonas riedėjo prekinio traukinio gale. Nei konduktorių, nei sargybinių jame nebuvo. Štai kur laisvė. Be jokios tvarkos, be jokios kontrolės. Mažose stotelėse visai nestodavo.

Kantriai sėdėjau pasienyje ant savo medinės skrynutės. Stengiausi niekam nekristi į akis. Net džiūvėsių negraužiau. O jūreiviai įnirtingai pliekė kortomis. Iš konkrečių daiktų: peiliu, šuku, švarko ir dar kažko, aptarinėjamo pakuždomis, žvilgčiojant į mano pusę. Į žalia taiga leidosi pilkos sutemos. Naktį, monotoniškai dundant vagono ratams, žmonės snaudė. Pusiau miegojau ir aš. Išbudino gana garsus jūrei-

Šios knygos autorė ANTANINA GARMUTĖ

vių ginčas: "Ty mnie ježio proigral. Pora. Trup vybrosim, poka temno...". Miegai išlakstė. Parsiryžau. Baimės nebuvo: išigelbėjimas čia pat praviros vagono durys. Ramiai priėjau.

Ty kada? negarsiai paklausė.

— Pody... viežyn vozduchom, — abejingu tonu atsakiau. Juk jiems nekils itarimas, — palikau "turtą" — skrynutę. Tegu laukia, kol grįšiu prie jos...

Šokau pavėjui, nusiritau nuo pylimo laimingai, truputį nusibrozdindama kojas. Apsidžiaugiau: kelias aiškus — geležinkelio bėgiais ligi Novosibirsko. Į Lietuvą. Netrukus švis.

Iki miesto buvo netoli — apie 25 km. (Į taigą su malku maišais buvom prate vaikščioti ilgesnius atstumus: du reisai — 24 km., o trys 36 km. per dieną...) Tačiau ir ši atstuma praleisdama į abi puses dundančius traukinius, iverčiau nelengvai — baigiantis dienai.

Medinėje skrynutėje liko džiūvėsiai. Liko ir mano "Sibiro paštas" — tremtinių laiskai į Lietuvą, kuriuos aš apsiėmiau iteikti į rankas ju artimiesiems. Galbūt mano vargo broliai atleis, kad taip nelemtai praradau tą paštą gelbėdama savo gyvybę?

Novosibirske suspėjau už likusias lišenėje kapeikas nusipirkti kelis pyragėlius su kopūs-

tais. Karinis komendantas nukreipe mane tiesiog į Maskvos traukinį. Jis kaip ant sparnu nešė į Tėvynę, kuri jutau, vis labiau artėja. Neveltui sakoma, kad kelias atgal visada trumpesnis.

Maskva... Visa dieną slampinėjau Gorkio prospektu. Dabar aš drąsi. Tik viduriai iš alkio maršus groja. Užtat traukinio Maskva — Kaliningradas kariškių vagonė išitaisau karališkai ant suolelio, koridoriuje, ties lar.gu. Vitapus pritūpė jaunas baltapūkis kareivėlis. (Galėjo toks mane į Sibira vežti — būtų paleides). Mudu greit radome bendrą kalbą. Jo metu aš neklausiau, o jis man davė trylika. Kad esu šešiolikinė nutylėjau, — nėra čia ko girtis metais, kai važiuoji su kareiviais. Baltapūkis tik stebėjosi, kodėl aš važiuoju be daiktu.

— Nuo Irkutsko aš. teisinausi "Bradiaga Baikal perechodit".

— Viskas aišku, daiktus praganei. Tikriausiai ir valgyti nori? Kareivėlis išsitraukė kuprinę ir išdėliojo gėrybes:

— Kirsk. Į Panemunę man nebūtina vežtis.

— Kur?

— Panemunę, Kaune tarnauju.

Apsidžiaugiau dar labiau. Pasijutau vos ne kaip gimtos trobos priangyje.

— Ar tebėra "beždžioniu" tiltas Panemunėje?

— Kur jis dings? Yra.

Kauna pasiekėme gilų vidurnaktį. Nusprendžiau nelaukti ryto stotyje, o eiti pėsčia. Baltapūkis draugiškai šoko palydėti. Miesto gatvės buvo tamsios. Perėję kabanti ant lynu "beždžioniu" tilta, pasukome Vaidoto gatve Kareiviukas bailiai gūžėsi einant pro bažnyčia už kurios juodavo miškas.

— Ko tu bijau? — stebėjau.

— Negi tu nežinai, kad čia miškai šaudo?

Dar vis šaudo... Juk taip ilgai, atrodė, be galo ilgai manęs nebuvo Lietuvoje.

Tylomis pasukome Birutės gatve, tik ne ten iš kur mane išvežė — ten gyveno kiti žmonės. o reabilitacija man buto nenumatė (išigysiu ji "sibirietiškais pagrindais" beveik prieš pensiją). — dabarėjau Gailutės gatve pernakti pas pažįstamus. Paskui trauksiu į kaimą pas tėvus — jau kolūkiečius.

Kareiviukas atsisveikino ir dingo tamsoje. Prie žinomo namo ilgai negalėjau surasti skambučio.

— Kas čia? — sukrekdė anapus durų kamynė Milašienė.

— Čia aš — iš Sibiro grįžau.

— Viešpatie. — aikčiojo mieguista moteris. — Dievas tave gražino, ne kitaip. Stebuklu stebuklas.

(Bus daugiau)

PALIVANAS

PNEUS · RODAS · BANCOS
TOCA-FITAS · ACESSÓRIOS

facilitamos o pagamento

Auto-radio 02 faixas com TV SOUND
AM/FM estéreo/TV4/TV5/TV6
Seletor local/distante para melhor
recepção de estações

AV. GOIÁS, 3324 — Tel. 441-4766
SÃO CAETANO DO SUL — SP.

• Spaudai parama būtina: be lietuviškos spaudos nebus nė Tėvynės laisvos.

VOKIETIJOJE STUDENTŲ SAJUNGOS KONGRESAS

Studentų sąjungos kongresas įvyko gegužės 30 – birželio 2 dienomis Pabaltiečių krikščionių sąjungos pastate, ant kalno tarp medžių paskendusioje pilyje. Bonnos mieste, Bad-Godesberg. Vokietijoje.

Studentų sąjunga nuolat praneša Vokietijos vyriausybei apie politinę padėtį Lietuvoje ir apie rusų kolonialinį smurtą Pabaltijyje.

Toje pačioje pilyje rugpiūčio 2-11 dienomis įvyks lietuvių poilsio dienos.

Spalio 4-6 dienomis – lietuvių literatūros būrelio subuvimas.

Spalio 7-10 dienomis – lietuvių dvasinio pobūdžio subuvimas.

Spalio 31 – lapkričio 3 dienomis – Pabaltijo jaunimo sąjungos kongresas.

PIRMOJI BAŽNYČIA PO 50 METŲ

Vilniuje, Viršuliškėse, balandžio 13 dieną iš visų pusių gerai matomoje vietoje buvo pastatytas ir pašventintas kryžius. Čia dar šiemet turi būti padėti pamatai Palaimintojo Jurgio Matulaičio bažnyčiai. Prieš kiek laiko projektuoti šiai bažnyčiai buvo surengtas konkursas, bet nė vienas projektas netiko. Vėliau projektuot ėmėsi Amerikos lietuvis V. K. Jonynas.

Iš tiesų – paskutinė pastatyta Vilniuje bažnyčia yra Žvėryne, Šv. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo. Ją baigė statyti prieš pat Antrąjį pasaulinį karą, o konsekrovo jau po jo. Tikintiesiems Vilniaus bažnyčiose ankšta. Per didžiąsias šventes – Kalėdas, Velykas – daug žmonių lieka už durų.

Jau kalbama ir apie nedidelės bažnytelės statybą Lazdynuose. Jei viskas klostysis gerai, ji netgi turėtų pradėti veikti kartu su Palaimintojo Jurgio Matulaičio bažnyčia – maždaug po trejų metų.

Šiuo metu Lietuvoje renkamos aukos dar keturioms bažnyčioms: Ignalinos, Elektrėnų, Truskavos (Kėdainių raj.) ir Naujosios Akmenės. Nemažai bažnyčių savo lėšomis restauruoja valstybė, atpirkdamą savo kaltes prieš tikinčiuosius. (Lietuvos rytas)

CIRURGIĀ DENTISTA CIRANÇAS E ADULTOS PREVENÇÃO E TRATAMENTOS ODONTOLOGICO

Dra. Lisley Novaes Rinkevicius

HORARIO: 9-12, 13-17, 18-20

Horario a marcar Fone: 914-7293

R. Jundiapéba 473, S/3 – Vila Zelina

CEP. 03143 SÃO PAULO – SP

VII PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS VII CONGRESSO MUNDIAL DA JUVENTUDE LITUANA MŪSŲ VIENYBĖ, TAUTOS STIPRYBĖ

ALVYDAS SAPLYS IR HENRIKAS ANTANAITIS LANKĖSI PIETŲ AMERIKOJE VII PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESO REIKALAIS

Tarp š.m. gegužės 21 d. ir birželio 7 d. lankė Pietų Amerikos lietuvių kolonijas Alvydas Saplys, Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos pirmininkas ir Henrikas Antanaitis, buvęs VI-PLJ Kongreso pirmininkas ir dabartinio Talkos Komiteto narys.

Jie sustojo pirmiausia Buenos Aires, kur turėjo visą eilę pasitarimų su Kongreso Rengimo Komiteto nariais. Turėjo porą intensyvių darbo dienų José C. Paz vietovėje, Mariapolis poilsio namuose, kur vyks Kongreso metu Studijų Savaitė. Čia buvo smulkiai peržiūrėta visa Kongreso programa, pasitarta su Argentinos Kongreso Komisijų koordinatoriais dėl visų paruošiamųjų darbų, apie Kongreso eigą, nuo pirmos iki paskutinės dienos, H. Antanaitis vedė svarbias derybas su Aerolinas Argentinas oro liniją dėl kainų ir visokiausių lengvatų, kurių Kongresui būtinai reikalinga. Buvo prieita prie labai naudingo susitarimo, ypatingai atsižvelgiant į tai, kad Kongreso eiga reikalauja visos eilės trumpų skridimų, tarp Argentinos, Urugvajaus ir Brazilijos ir atgal, grįžtant į kiekvieną kraštą. Tas įgalins Kongreso rengėjus galutinai užbaigti ir išsiuntinėti Registracijos anketas.

H. Antanaitis aplankė Montevideo, Urugvajuje, kur peržiūrėjo, su vietiniu Rengimo Komitetu, Kongreso Kultūros Dienų rengimo eigą.

Po to Alvydas ir Henrikas, kartu su Kongreso pirmininke Ariana Rastauskaite, Finansų vyriausiu koordinatorium A. Ruplėnu ir Urugvajaus Rengimo Komiteto pirmininku Rikardu Ibarra-Vétra nuvyko į São Paulo, Braziliją, kur tarėsi su Brazilijos Kongreso Rengimo Komitetu, kuriam dabar pirmininkauja Marcos Lipas, su Brazilijos Lietuvių Bendruomenės vadovais, dėl Kongreso Stovyklos ir Uždarymo.

Šis A. Saplio ir H. Antanaičio apsilankymas leido jiems vietoje pajusti kaip vyksta Kongreso rengimo darbai, o mums, rengėjams, įrodyti, kad mes nesnaudėme, ką tai darėme, ir kad Kongreso paruošimas jau yra apčiuopiamas, matomas, jaučiamas. Mūsų visuomenė reagavo į jų apsilankymą, susidomėjo ir aktyviau prisideda prie šio Kongreso rengimo.

Algimantas Rastauskas
Spaudos ir Informacijos Komisija

VII PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESO REGISTRACIJOS KOORDINATORIAI

PIETŲ AMERIKOJE

VII PLJ Kongreso Ruošos Komitetas
c/o Ariana Rastauskaitė
VII PLJ Kongreso Pirmininkė
V. de Obligado 2702 3 B
(1428) Buenos Aires
Argentina
Tel.: 1-786-8321

KANADOJE

VII PLJK Talkos Komiteta Kanadoje
c/o Arūnas Pabedinskas
194 Lloyd Manor Road
Etobikoke, ON
M9B 5K5 Canada
Tel.: 416-233-8802

ANGLIJOJE

VII PLJK Talkos Komitetas Anglijoje
c/o Vincent O'Brien
66 James Lane
Leyton London
E 106 H1 England
Tel.: 81-539-6749

JUNGTINĖS AMERIKOS VALSTIJOSE

VII PLJK Talkos Komitetas J.A.V.
c/o Vytautas Kamantas
VII PLJK Talkos Komiteto Pirmininkas
1851 Skyview Drive
Sparta, MI 49345
U. S. A.
Tel.: 616-887-1436

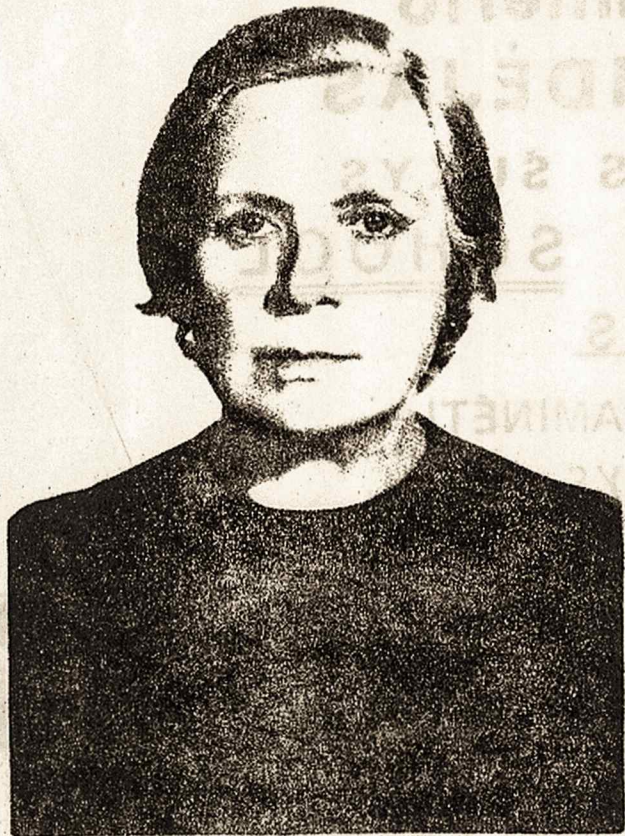
AUSTRALIJOJE

VII PLJK Talkos Komitetas Australijoje
c/o Henrikas Antanaitis
4 Robert St.
North Baldwyn, VIC 3104
Australia
Tel.: 3-857-7248

VOKIETIJOJE IR EUROPOJE

VII PLJK Talkos Komitetas Vokietijoje
c/o Tomas Bartusevičius
Anne-Frank-Str.31
5680 Wittlich
Germany
Tel.: 6571-4629

MŪSŲ MIRUSIEJI

**AGOTA KONSTANCIJA
PRANCKEVIČIENĖ**

po ilgos ir sunkios ligos mirė birželio 26 dieną. Velionė buvo gimusi Rudaminos km., Lazdijų vlsč., Seinų apskrityje. 1907 metų rugpiūčio 27 d.

Brazilijon atvyko 1927 m. ir pradžioje gyveno Mokoje. Čia ištekėjo už Antano Jonavičiaus ir išaugino dukrą Moniką. Daug metų dirbo Moinho Santista audinių fabrike, o paskui Jafetį įmonėj. Antanui Jonavičiui mirus, ištekėjo už Zigmo Pranckevičiaus su kuriuom išgyveno 12 metų.

A. a. Agota Konstancija buvo gera katalikė, kuri dalyvaudavo visose lietuviškose pamaldose ir šventėse. Buvo susipratusi tautietė ir kiel galėjo, neapleisdavo lietuviškų parengimų.

Prieš pustrėčių metų pradėjo sirgulti ir nuo to laiko buvo maloniai prižiūrima dukters Monikos ir žento Norberto. Paskutiniu laiku sveikatos stovis pablogėjo ir buvo reikalinga nuolatinė priežiūra. Ši liga ir nulėmė ligonies likimą. Mirė ramiai namuose aprūpinta sakramentais dukters glėbyje.

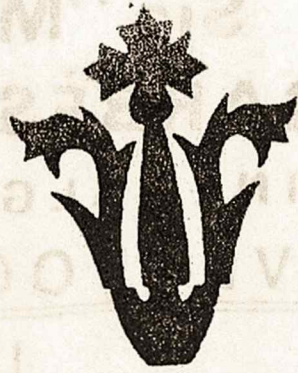
Velionė buvo pašarvota V. Zelinoje. Laidotuvių mišias atlaikė kun. Petras Rukšys ir palydėjo į paskutinio poilsio vietą V. Alpinos kapinėse.

7-tos dienos mišios buvo liepos 3 dieną. Bažnyčia buvo beveik pilna. Giedojo Bendruomenės choras vadovaujamas mo. Viktoro Tatarūno ir vargonais palydimas Felikso Girdausko.

Nuliūde liko duktė Monika su vyru Norbertu, brolio Antano Karašausko šeima, Šermukšnių šeimos giminės ir mirusios Lietuvoj sesers šeima.

Šioje žemėje daug iškentėjusei mūsų sesei meldžiame atsilsėti nuo sunkių darbų ir džiaugtis amžina laime.

**MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA
GAĪMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V.
ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ.**

Sveikiname

gimtadienio progą (VII.19 d.) mūsų nenuiltamą ir nepakeičiamą bendradarbę

VERONIKA DIMSIENE

linkėdami Jai daug laimės, geros sveikatos ir gausios Aukščiausiojo dangiškos palaimos.

ML-vos Red. Adm. ir Bendradarbiai

PADĖKA

Mūsų mylimai mamytei

AŲA

AGOTAI KONSTANCIJAI PRANCKEVICIENEI

mirus

nuoširdžią padėką reiškiamo visiems, kurie mums pareiškė prielankumo šią skausmo valandą. Ypatingai dėkojame kunigams Jonui Žemaičiui, Juozui Šeškevičiui ir Petru Riškiui už ligonės lankymą ir suteiktus sakramentus. Kun. Petru Riškiui už laidotuvių mišias ir palydėjimą į kapus. Bendruomenės chorui su Viktoru Tatarūnu ir Feliksu Girdausku už gražų giedojimą per mišias. Visoms giminėms, draugams ir kaimynams už ligonės lankymą ir dalyvavimą laidotuvėse bei mišiose.

Dievas visiems gausiai teatlygina.

Monika ir Norbertas
Stasiulionei

**VII PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS
P A T S L A I K A S**

Taip, jau yra pats laikas pažinti, aplankyti Pietų Ameriką. Kodėl? Todėl, kad sekančiais metais, t.y. 1992-ais, sueina 500 metų nuo Amerikos žemyno atradimo, kada Kristoforas Kolumbas pasiekė jo krantus. Ta Amerikos žemyno dalis skiriasi nuo šiaurinės. Tiek savo gamta, tiek vietinių gyventojų palikuoniais, o taip pat skirtingų Europos kultūrų įtaka, ji turi savitą vaizdą, žmonių charakterį, gyvenimo formą ir būdą. Kiekvienas Pietų Amerikos kraštas jau turi sukūręs sau būdingą kultūrą. Ir ten yra lietuvių kolonijos. Jos, nors paveiktos tų kraštų aplinkos, išlaiko, visgi, savo lietuvišką charakterį.

GERIAUSIA PROGA

Tai per VII-tąjį Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresą. Jis vyks šių metų gruodžio ir sekančių metų, t.y. 1992-ųjų, sausio mėnesį, kaip tik Pietų Amerikoje: Argentinoje, Urugvajuje ir Brazilijoje. Per Kongresą bus galimybė pažinti tų kraštų įdomiausias ir patraukliausias vietas, nes yra rengiamos ekskursijos, kurias bus galima pasirinkti. Yra įdomūs ir miestai kuriuose vyks Kongreso renginiai. Bus galimybė pažinti tų kraštų muziką, šokius, folklorą, papročius. Galėsite pabendrauti su vietiniais lietuviais, pažinti jų draugijas, tuos Lietuvos kampelius, kur dar gyvuoja lietuviška dvasia. Prie bendro Kūčių stalo susikaupsime ir pabendrausime visi, iš daugelio kraštų susirinę, tačiau tą pačią lietuvišką sielą nešiojantys. Per Naujų Metų balių linksminsimės ir broliškai linkėsime vieni kitiems sėkmės ir džiaugsmo ateityje ir susitikimo laisvoje Lietuvoje. Tai bus ne eilinis įvykis. Pasinaudokime juo. NEPRARASKIME PROGOS. Dėl smulkesnės informacijos kreipkitės į savo krašto ar miesto Jaunimo Sąjungos skyrių ar atstovą.

Oficialia Kongreso oro linija AEROLINEAS ARGENTINAS

MŪSŲ ŽINIOS

NAUJOS ML VOS KAINOS

Praėjus pusei metų, jaučiame reikala pritaikyti kainas prie mūsų dabartinių sąlygų tikrovės. Metinė prenumerata nuo liepos 1 dienos bus Cr\$.4.000,00; atskiro numerio kaina Cr\$.100,00; Garbės Leidėjas Cr\$.10.000,00, Rémėjas Prenumeratorius Cr\$.15.000,00.

Kai kurie ML vos skaitytojai nuskundžia spaudos trūkumais: sutepti puslapiai, kniū labai nublukę... Pakolkas dar neradome naujo spaustuvininko, tai darom ką galim ir dėl to prašome skaitytojų atleidimo ir supratimo.

STOVYKLA

Kaip visada liepos mėnesį, Palangos skautų-čių Vietininkija ruošia žiemos stovyklą. Šiais metais įvyks nuo 13 iki 21 dienos turistinės sodyboj. Kviečiame visus brolius ir seses, kurie perėjo Palangos eilėse ir kviečiame taip pat jaunolius ir vaikus, lietuvų kilmės, kurie domisi skautybe.

Informacija p. Eugenija ar Klarisė
63-9343
Nádía ar Solange
272-9763

VIEŠNIA IŠ LIETUVOS

Pas ponią Magdalėną Vinkšnaitienę iš Suvalkijos atvyko į svečius Salomeja Andriukaitienė. Mūsų žiema, atrodo, yra palanki svečiams, tad linkime viešnei naudingai praleisti atostogas mūsų tarpe ir kiek susipažinti su Brazilija ir jos lietuviais.

UŽUOJAUTA

Garbingam tautiečiui poetui KLEMENSUI JŪRAI Amžinybėn iškelia-vus, išėivijos lietuviai neteko dainiaus raudos, kuri draskė širdį savos tėvynės netekus. Sunkų gyvenimo gruodą žen-gęs niekada nenutolo nuo savo tautos nuo savo kalbos.

Tebūnie jam lengvas poilsis pajūrio žemėje, kurioje kiekviena banga, di-dingo Atlanto nusineš priminus jo – poeto raudas.

Su nuoširdžia užuojauta visai šei-mai ir giliu liūdesiu.

Halina Mošinskienė ir sūnus
Vytautas

SALPOS RATELIUI aukojo
Aldona Valavičiūtė Cr\$.5.000,00

GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA, tai išrašyti čekį Petras Rukšys vardu ir pasiųsti paprastu paštu.

Šio "ML" numerio
GARBĖS LEIDĖJAS
INŽ. ALGIRDAS ŠUKYS
LIVERPOOL SCHOOL
INGLĖS

DEŠIMTMEČIUI PAMINĖTI

VITO ŠUKYS

DIREKTOR

MIŠIOS

UŽ A. A. ARKIVYSKUPĄ

JULIJONĄ STEPONAVIČIŲ

bus SEKMADIENĮ, LIEPOS 21 D. 11 VA.
VILA ZELINOS BAŽNYČIOJE

Šiomis IŠKILMINGOMIS PAMALDOMIS norime pagerbti mūsų Tautos didvyrio ir kankinio mirtį (birželio 18 d.) ir išreikšti Brazilijos lietuvių solidarumą Lietuvos Bažnyčiai bei visai Tautai.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

Liuda MATELIONIENĖ Cr.4.000,00
Aleksandras KERŠYS Cr.3.000,00
Carlos ČEPUKAS Cr.3.000,00

PARAMA "FIL-VAI"

Anelia Kandratovich da Silva Cr.2.000

ATITAI SYMAS

Praeitame ML-vos numeryje Sąjungos narių gimtadieniai turėjo būti LIEPOS mėnesio, o ne balandžio kaip buvo para-syta. Už klaidą atsiprašome.

SAJUNGA

ALIANÇA

**TEVŲ
DIENA**

RUGPIŪČIO 4 AGOSTO – SEKMADIENĮ, 13 VALANDA

RUOŠIA PIETUS

UŽSISAKYTI IŠ ANKSTO Tel: Saldys-273.32.24 Jenny-887.64.23
Wilma-278.65.00

RUA LITUANIA, 67 — Mooca — S-gos Namai